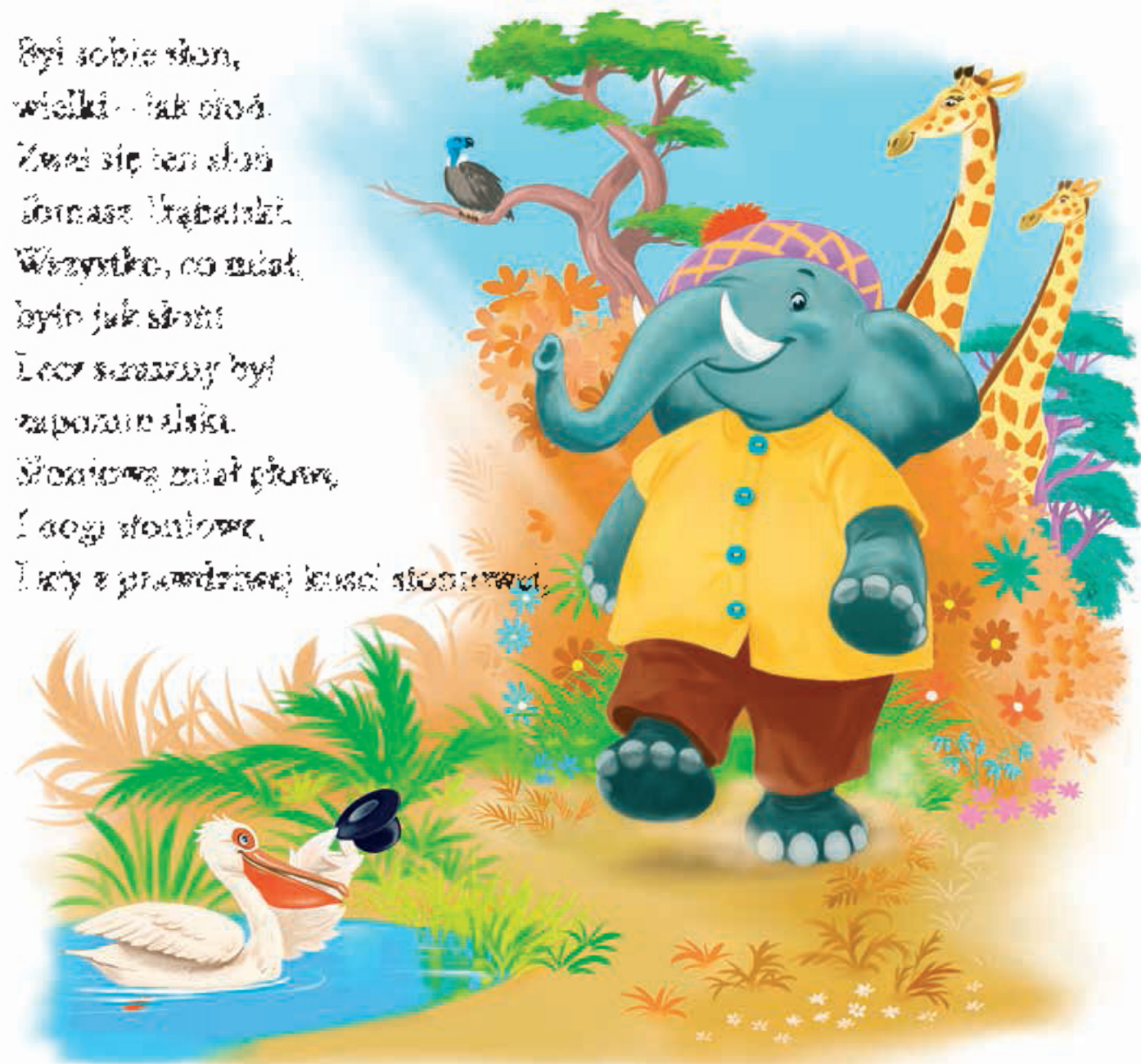

Był sobie słon,
wielki - jak ślota.
Zwies się ten słon
Johann Kłębaki.
Wszystko, co miał,
było jak ślota.
Lecz szary był
zapomniany słon.
Słoniowe miał głowę,
I nogi słoniowe,
Lecz z przedniej kłosa słoniowego.

I trąbę, którą wspaniale kłocił.
Wszystko słoniowe - słoniowa parcie.
Zaprosił kulek do słoni na karty
Na wprost do rękawicy.

Przychodzi - ryczą,
„Dzień dobry, kolego!”
Miał nie odpowiada,
Nie ma krabalskiego.
Zapomniał Wyszedł!

Miał przyje do państwa Krokodylów
Na śniadanie wody z Mlekiem
Zapomniał Mleko przyszedł!
Miał on obtopczyka i osiewozmicy,
Milego słonika i śliczną słoninicy,

Bardzoocha chce te swoje słonogę,
Ale ich łutem nie pamięta.
Synek uwymyła się Młoty Ząbek.
A ojciec wsta: „Ząbeki Kłoboski!”
Córceczka na imię po prostu Kacperka,
A ojciec wsta: „Grubianka! Włoszaczka!”

